ב"ה

פיסות מידע:

(א)

(בשלית) הייה רק הקשר לאותו עולם בעיקר)
הוא היה בעולם אחר לגמרי.

מה בדיוק - יחסי לא ברור לגמרי מה הקופסה?, ועוד לא יכולנו להבדיל אותו, אם הוא לא הסברים. לכן, היה דרוש לומר לו (בבית ספר), הבאבוקאן להקיאו אותו לפאן. בהה, והוא רוצה לראות אותך?, אם הבאבוקאן אומר הוא עדיין, והתריעי הקטן שקיבר הרעלנר).
(שהבאבוקאן מקיקס עיקרון בנשש ר"ל, שזיה לו)
(אם רוצה לראות אותו, אז בה)

נזכרתי שזה אני בעיר הבחמות עלגים. (בנבאה כל הרבה אוף). המות היה הרבה יותר אבנולוג (בורה מקחינת רעיונות).

מעולם אחר

היה בעיר, שיחאי הגיע לבה, בארוה שזכה עין "פטיר גורס". שבבשמי "שני בולקוליה" (הרבשה תצקה של שמת מיתרות).

הה הרבשה עשוי מעשה לא כשר מאוד להבדל מאוחדת מקום. (בנבאה סוד של בן עדן - ואיני יכול לתשות אין מה הייתה המבוקה).

הה הרבשות נחלקו עם הזמן.

כנבאה בגלל שמקה, בגלל שימוש של יחתיים בכוח, ועשה אותן בחרים לת הרבשים (ועשרות גוברות עשו לגיטיה).

"שבולת יבשון", ועשו ניסויים: "הרבן אחד אות הכן, ובדקו אם יש הרבשה לשחאי לגמרי" והיה הרבשה מעניה.

(היה מדובר על מדעיים, עשוי בדיאו מה לקח יחתאי עם כוח וגבורות שלהם. לדוגמה של עשרות הרבשות)

"בלונד" → מהנדסים אות עבור להגיע לעולם שבנו בעולם, בראשון, נמשך → מטוניק, ויחתאי הגדיר מעלה מאוד מוקדמת של הגאולה. תכף אוסר עליו.

לא נכנס מעבה האישי.

"יחתאי המבוקר" - (לאש-הקה"ר) (בלאק) בהשאו
- יחתאי המבוקר מהעולם העתיד (העולם הבא) הגיע עדיין הבנתי. הגיע לו, שאי אפשר לו, (עם ארמון). יחסי הבלי משמש עם הדברים על הבלות. הגיעה שעלו לבלות בלות, הוא אוכל לחיות הוא (בעורות), שהדבר בראשיתה, הסברה להבנתו; שמגיע בדור, בשנה בדור על אחרים. (לעבות שהראה אבנה).

ולכן יחתאי משם יצא "לחלק אחרים" להמשיך בדרך דומה אותו אנשים כך לגמרי אין אות כך.

מסוד של "לרמיק". תלה"ב
כיוונתי תשיקה: גד, רוח, מוחי הקוביקדת ואולי תמונו ואולי בה הלה.

בגלל אות ההרשמה של יחתאי, בהסכמה תשקלות שבבשמים.

הנשלה השניה אחרי שמתו, הקו לא תצרוי להיות מה שהיו בעבר. מבחינת הה הרבשות.

הסיבה להבשיר את עולם יחתאי;
כי היה דין על עטלה, היה מעוניין (בשיקו) בהעניין בדרך לקחתי אל (בלי שראתה מן בשמתי אותה אל).

מה הדין של כי לא מבוגר מי יחתאי, בגלל הבלות לאות לה הילק לי בדיאר). (כל הבשיבות, בה ילים של יחתאי בעבר הבנים).

הכ - אוטומטית התשבות של "בבורות", בדרך הבשמה, לבלות בגלות. יחתאי בה, התנהגו עליה הכ

(כי לא הכ מישרים אותם) → בגלות/בקוש קבל. אל המה המשר - יחשיק (בקוש -)

- שמש